

Nasz znak: RR-ZGP.670.49.2017

Nowy Wiśnicz, dnia 07.11.2017 r.

OPINIA

do projektu Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Małopolskiego w wersji z września 2017 r. wraz z prognozą oddziaływania na środowisko

Odpowiadając na pismo znak: PR-VII.7634.4.2017 z dnia 14.09.2017 r. (data wpływu do tut. Urzędu 28.09.2017 r.), po zapoznaniu się z projektem Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Małopolskiego – edycja z września 2017 r. wraz z Prognozą oddziaływania na środowisko – edycja z lipca 2017 r. przedstawiam następujące uwagi:

A) UWAGI DO PROJEKTU PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO:

1) PROBLEM PRZEBIEGU DROGI DK75:

Wskazaniem w projekcie PZPWM „celem rozwoju przestrzennego dla małopolski jest utrzymanie, a w pewnych elementach nawet poprawienie stanu środowiska i podniesienie jakości krajobrazu i zasobów kultury, przy zapewnieniu warunków do stabilnego wzrostu gospodarczego i podniesienia standardów jakości życia mieszkańców drogą bardziej efektywnej gospodarki przestrzennej.”

W tym kontekście Gmina Nowy Wiśnicz znajduje się w sytuacji szczególnej jako element Wiślicko-Lipnickiego korytarza ekologicznego, teren Wiśnicko-Lipnickiego Parku Krajobrazowego oraz część terytorium „Ogród”, którego atutem jest jakość środowiska i walory krajobrazowe oraz bogate dziedzictwo kulturowe, co przekłada się na główny kierunek rozwoju w kierunku turystyki, z priorytetami ochrony środowiska, w tym ochrony krajobrazowej oraz ochrony zabytków.

Określając kluczowe zasady polityki przestrzennej, plan grupuje je wokół pięciu zagadnień, których realizacja wymaga skoordynowanych działań na poziomie regionalnym i lokalnym, w tym:

- w celu zachowania bioróżnorodności w najcenniejszych obszarach ustanawia zasadę ochrony ciągłości ekologicznej w skali ponadregionalnej, regionalnej i lokalnej,
- w celu ochrony dziedzictwa przyrodniczo-kulturowego i krajobrazu formułuje zasady:

„a. wzmocnienie faktycznej ochrony i świadomego kształtowania najcenniejszych krajobrazów Małopolski przy wykorzystaniu ustawy krajobrazowej

b. rewitalizacja i rewaloryzacja najcenniejszych zespołów i obiektów dziedzictwa urbanistycznego, ruralistycznego i architektonicznego

c. rozwój różnych form turystyki zachowującej potencjał i wartości środowiska przyrodniczo-kulturowego i krajobrazu”.

W rozdziale „Kierunki polityki przestrzennej w układzie terytorialnym” dla terytorium „Ogród” umieszczono zapis stanowiący, że dla rozwoju terytorium Ogród znaczącą rolę ma poprawa dostępności transportowej/komunikacyjnej – cytat:

„i tu kluczowe znaczenie ma budowa drogi ruchu szybkiego brzesko – Nowy Sącz. Jest ona kluczowa dla przyszłości Nowego Sącza, ale poprawi także dostępność całego subregionu.” (projekt PZPWM tom II, str.94). Zgłaszam wnioszek o zmianę tego zapisu.

W sprawie drogi krajowej nr 75 obecnie trwa proces przedprojektowy – etap studium korytarzowego.

W chwili obecnej jest rozważanych 7 wariantów przebiegu drogi dk75, w tym jeden z nich dotyczy w trzech punktach granicy gminy Nowy Wiśnicz – miejscowość Chronów (załącznik nr 1: ulotka – mapy tras drogi są dostępne na www.dk75.pl). Do kwietnia br. trasa tej drogi w wariantcie najbardziej zbliżonym do granic gminy Nowy Wiśnicz miała przebiegać w odległości nie mniejszej niż ok. 0,5 km i był to wariant mało prawdopodobny do realizacji. W chwili obecnej sytuacja uległa zmianie na skutek konsultacji społecznych z mieszkańcami gmin, po terenie których miała przebiegać droga i proteście

mieszkańców gminy Gnojnik. Obecnie rozważany jest nowy wariant wnioskowany przez część społeczeństwa sąsiedniej gminy Gnojnik, jako jeden z możliwych przebiegów stwarzających mniej kosztów społecznych (wyburzenia) dla tej gminy, ale niebiorący pod uwagę kosztów po stronie gminy Nowy Wiśnicz – jest to tzw. wariant społeczny KS1.0. Jednocześnie jest to wariant najdroższy i, co dla nas najbardziej istotne, nie liczący się ze skutkami, jakie przyniesie dla Gminy Nowy Wiśnicz, ale obecnie rozważany jako możliwy a wręcz prawdopodobny do realizacji.

Na rysunku infrastruktury trasa drogi dk75 – tzw. „Sądeczanki” jest wrysowana prawie w całości po śladzie obecnego przebiegu tej drogi, a jest to najmniej prawdopodobny spośród wszystkich rozważanych wariantów, niemożliwy do realizacji z uwagi na wymagania techniczne stawiane tej drodze (droga główna o ruchu przyspieszonym, o rozdzielonych pasach ruchu, dwujezdniowa). Rysunek infrastruktury PZPWM pokazuje ideę nie przesądając o ostatecznej trasie drogi z uwagi na fakt, że decyzje w sprawie jej szczegółowej lokalizacji jeszcze nie zapadły, w tekście planu zawarto odpowiednie zapisy o tym informujące, ale nadając drodze bezwzględny priorytet nie odnosi się, wręcz nie zauważa potencjalnego konfliktu przestrzennego pomiędzy celem ochrony Parku Krajobrazowego, a priorytetem budowy drogi.

Plan słusznie zauważa, że główne znaczenie droga dk75 ma dla mieszkańców Nowego Sącza i dla rozwoju biznesu w tym terenie, pozytywny skutek wywoła w gminach, przez które przebiega obecna trasa tej drogi, natomiast w przypadku przebiegu stycznie do granic gminy Nowy Wiśnicz pozytywny skutek poprawy dostępności komunikacyjnej gminy Nowy Wiśnicz z drogi dk75 będzie niewspółmierny do kosztów środowiskowych i strat przyrodniczych, jakie poniesie gmina, w tym w wyniku spadku atrakcyjności najmniej przyrodniczo przekształconego obszaru Parku, jakim jest wieś Chronów, co jest skutkiem między innymi oddalenia od głównych szlaków komunikacyjnych.

Należy zgodzić się ze stwierdzeniem, że poprowadzenie tej drogi ma znaczenie priorytetowe dla rozwoju terytorium Klin, ale realizacja drogi nie może negatywnie wpływać na obszary objęte prawną ochroną przyrodniczą.

Długo trwało zanim społeczeństwo gminy przestało traktować Wiśnicko-Lipnicki Park Krajobrazowy jako ograniczenie uniemożliwiające rozwój i zaakceptowało scenariusz rozwoju gminy w kierunku turystyki, ale okazuje się, że być może ta możliwość będzie niektórym terenom gminy odebrana lub znacząco ograniczona. Jest to sprawa świeża dla mieszkańców gminy – dotąd gmina jako oddalona od każdego z wariantów przebiegu drogi nie uczestniczyła w procesie konsultacji i nie miała wpływu na przebieg drogi. Przeciwno przysunięciu drogi do granic gminy protestują mieszkańcy wsi Chronów, wśród których są nie tylko właściciele gruntów urodzeni w Chronowie, ale także liczne osoby pochodzące spoza granic gminy, które zakupiły nieruchomości w Chronowie, by móc korzystać z nieskażonej przyrody, w tym właściciele winnicy, która to forma zagospodarowania tak jest przez plan preferowana (załącznik nr 2).

Zaznaczam, że droga dk75 w obecnie przedstawianych wariantach nie będzie przebiegała przez terytorium gminy, a Wiśnicko-Lipnicki Park Krajobrazowy nie ma otuliny, więc nie stanowią ochrony dla walorów gminy zapisy uchwały Sejmiku Województwa Małopolskiego Nr XXXV/536/2017 z dnia 24 kwietnia 2017 r. w sprawie Wiśnicko-Lipnickiego Parku Krajobrazowego, która obowiązuje na terenie parku; nie stanowią też ochrony zapisy prawa miejscowego, tym bardziej, że droga będzie realizowana w trybie specustawy.

Podczas spotkania z zespołem opracowującym studium korytarzowe zorganizowanym w Nowym Wiśniczu padł argument racjonalności poprowadzenia trasy drogi po granicy gminy, to znaczy pewnego rodzaju „sprawiedliwości” takiego przebiegu wobec obopólnych korzyści dla gmin po obydwu stronach drogi. Z uwagi na różny charakter naszych gmin („Klin” i „Ogród”) i różnymi celami rozwojowymi nie

sposób zgodzić się ze słusnością takiego stanowiska. Oceniając skutki przebiegu drogi przy granicy gminy Nowy Wiśnicz nie można przyznać racji stwierdzeniu, że budowa tej drogi będzie miała dla gminy Nowy Wiśnicz pozytywne skutki lub dla naszej gminy odegra kluczową rolę. Pozytywny efekt dałby się odczuć, gdyby droga ta dawała gminie drugie połączenie komunikacyjne (jedno już mamy przez miejscowość Uszew, gmina Gnojnik), ale jednocześnie była odpowiednio oddalona od jej granic. W przeciwnym razie droga poprawi dostępność gminy kosztem szkody wyrządzonej przyrodzie parku krajobrazowego poprzez odcięcie powiązań przyrodniczych parku z terenami sąsiednimi, emisję hałasu, emisję do atmosfery zanieczyszczeń z silników pojazdów, a w efekcie spowoduje utratę atrakcyjności najbardziej dziewiczych przyrodniczo obszarów parku, a więc zniszczy atrakcję do której miała ułatwić dostęp – jest to klasyczny przykład wylania dziecka z kąpielą.

Rozumiemy konieczność budowy tej drogi, ale nie zgadzamy się na ponoszenie negatywnych skutków jej funkcjonowania.

Dlatego wnioskuję o:

- **usunięcie wyżej cytowanego zapisu dotyczącego kluczowego, pozytywnego znaczenia drogi dk75 z ustaleń MPZPWM odnoszących się do terytorium „Ogród”(tom II, str. 94),**
- **wprowadzenie zapisu o potencjalnym konflikcie przestrzennym, niosącym zagrożenia dla przyrody parku wynikającym z wariantowania przebiegu drogi (dotyczy wariantu przebiegu drogi przy granicach gminy Nowy Wiśnicz),**
- **wprowadzenia wariantów drogi do rysunku planu – plansza komunikacja, ze wskazaniem odsunięcia drogi od granic WLPK,**
- **dodanie zapisu o priorytecie ochrony przyrody parku nad względami społecznymi lub ekonomicznymi przy ustalaniu przebiegu drogi.**

Jest to o tyle konieczne na obecnym etapie, że autorzy procedowanego obecnie studium korytarzowego względy ochrony przyrody odkładają na później – do etapu decyzji środowiskowej – a my – mieszkańcy i przedstawiciele samorządu gminy Nowy Wiśnicz obawiamy się, że przy wielkiej determinacji w dążeniu do realizacji tej drogi, która ma wyraz w ustaleniach projektu PZPWM, na etapie decyzji środowiskowej nie będzie dyskusji czy ten wariant jest dopuszczalny, lecz jak minimalizować jego skutki. W chwili obecnej rozważa się możliwości techniczne i ekonomiczne dla poszczególnych wariantów – PZPWM milczy o możliwych negatywnych skutkach drogi dla terytorium „Ogrodu” wskazując jeden aspekt pozytywny, który zamiast kluczowego stymulatora rozwoju dla gminy, w pewnych okolicznościach (wybór wariantu KS1.0), może odegrać rolę dewastatora.

2) PROBLEM PRZEBIEGU PROJEKTOWANEJ LINII ELEKTROENERGETYCZNEJ 110 kV:

Podobna sytuacja do przebiegu drogi krajowej dk75 przez teren gminy Nowy Wiśnicz dotyczy także przebiegu przez teren naszej gminy projektowanej linii elektroenergetycznej 110 kV.

Linia ta była już uwidoczniona w rysunku infrastruktury PZPWM z roku 2003, a obecnie jej trasa została skorygowana stosownie do wniosku przyszłego inwestora tej linii – Tauron Dystrybucja S.A.

Jest to zadanie o znaczeniu ponadlokalnym, ale nie jest ujęte w dokumentach przyjętych przez Sejm RP, bądź Radę Ministrów, właściwego ministra lub sejmik województwa, a więc w myśl art. 39 ust. 3 punkt i ust.5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie powinno być umieszczone w PZPWM. Linia ta jest uwidoczniona tylko na rysunku planu – plansza Infrastruktura, nie ma jej w tekście planu, nie ma jej w prognozie oddziaływania na środowisko, pomimo, że jej poprowadzenie powoduje konflikt przestrzenny pomiędzy priorytetem ochrony przyrody, w szczególności krajobrazu, w WLPK, priorytetem rozwojowym obszaru „Ogród” (rozwój turystyki na bazie ochrony wartości przyrodniczych, walorów krajobrazowych i kulturowych oraz zabytków), priorytetem ochrony obszaru Natura 2000.

W sprawie przebiegu tej linii gmina Nowy Wiśnicz prowadziła rozmowy z potencjalnym Inwestorem, których efektem było wskazanie nowej trasy tej linii – tej, która jest uwidoczniiona na rysunku PZPWM – ale w przebiegu kablem ziemnym przez większą część trasy.

Zgodnie z tymi ustaleniami linia 110 kV miała wchodzić na teren gminy Nowy Wiśnicz od strony północnej – z terenu Gminy Miasta Bochnia i w przebiegu napowietrznym miała biec wzdłuż trasy istniejącej linii wysokiego napięcia 400 kV przez teren miejscowości Wiśnicz Mały (przy czym strefa techniczna linii projektowanej miała się zawierać w strefie technicznej linii istniejącej), następnie w przebiegu napowietrznym miała „schodzić” z trasy linii 400 kV i przez teren miejscowości Stary Wiśnicz dochodzić do istniejącej linii napowietrznej średniego napięcia 15 kV i od tego miejsca przez teren wsi Stary Wiśnicz, Leksandrowa i część miejscowości Połom Duży obie linie miały być wykonane kablem ziemnym w śladzie istniejącej linii 15 kV; przez część wsi Połom Duży oraz przez teren wsi Muchówka linia znów miała przebiegać w wykonaniu napowietrznym i było to minimum mające jeszcze podlegać negocjacji z właścicielami nieruchomości oraz analizie pod kątem ochrony walorów krajobrazowych. Rozmowy dotyczące przebiegu linii odbywały się jeszcze przed podjęciem uchwały Sejmiku Województwa Małopolskiego Nr XXXV/536/2017 z dnia 24 kwietnia 2017 r. w sprawie Wiśnicko-Lipnickiego Parku Krajobrazowego, która warunkuje możliwość realizacji przedsięwzięć brakiem negatywnego wpływu na przyrodę parku i krajobraz. Rysunek projektu PZPWM nie wskazuje na sposób realizacji linii – w tekście projektu planu nie ma o niej ani słowa. Mieszkańcy wsi Połom Duży protestują domagając się wydłużenia odcinka kablowania linii, żal też dewastacji krajobrazowej terenów otwartych wsi Muchówka, w których to terenach ma przebiegać linia nie kolidując z terenami zabudowy, ale jako umiejscowiona w krajobrazie otwartym, eksponowana widokowo.

W przypadku tej inwestycji trasa linii przebiega przez obszar gminy i ochronę mogą stanowić zapisy uchwały Sejmiku Województwa Małopolskiego Nr XXXV/536/2017 z dnia 24 kwietnia 2017 r. w sprawie Wiśnicko-Lipnickiego Parku Krajobrazowego – nie mamy doświadczenia co do skuteczności ich egzekwowania, nie wiemy czy ta ochrona będzie skuteczna. Projektowana linia 110 kV jest zaliczana do dystrybucyjnych (nie jest linią przesyłową) i jako taka nie może być realizowana z wykorzystaniem specustawy, co daje pewną nadzieję na ochronę priorytetowych wartości gminy Nowy Wiśnicz. Przyszły inwestor przekonuje o konieczności budowy linii z uwagi na bezpieczeństwo energetyczne w tym bezpieczeństwo dostaw energii do odbiorców na terenie naszej gminy. Samorząd docenia efekty dotychczasowych ustaleń z rozmów z przedstawicielami Tauronu – lecz na razie są to tylko deklaracje – wiążące decyzje jeszcze nie zapadły. W załączeniu do uwagi przesyłam kopię mapy z przebiegu trasy, na której Inwestor zaznaczył odcinki napowietrzne linii i odcinki do wykonania kablem ziemnym (załącznik nr 3).

Z uwagi na powyższe wnioskuję o:

- **usunięcie projektowanej linii 110 kV z ustaleń projektu PZPWM – z rysunku infrastruktury, jako nie wymienionej w przytoczonych wyżej przepisach ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,**

albo o:

- **oznaczenie na rysunku infrastruktury planu, że linia ma być realizowana jako kabel ziemny i tylko na ustalonych w odrębnym postępowaniu odcinkach może być poprowadzona jako napowietrzna,**
- **wprowadzenie stosownych zapisów ochronnych do ustaleń PZPWM, polegających na ograniczeniu możliwości prowadzenia linii sposobem napowietrznym do sytuacji szczególnych, odrębnie uzgodnionych (to jest w przypadku, gdy jej przebieg nie spowoduje degradacji krajobrazu – to jest na odcinku, w którym przebiegałaby wzdłuż istniejącej linii 400 kV, albo na krótkich odcinkach, gdy przebieg ziemny jest niemożliwy z uwagi na uwarunkowania techniczne, a linia biegnie w oddaleniu od terenów istniejącej i projektowanej zabudowy i jednocześnie nie szpeci otwartych panoram widokowych).**

Wnioskuję o wprowadzenie takich ustaleń z uwagi na ogólność zapisów zawartych w uchwale Sejmiku Województwa Małopolskiego Nr XXXV/536/2017 z dnia 24 kwietnia 2017 r. w sprawie Wiśnicko-Lipnickiego Parku Krajobrazowego, których wypełnienie jest kwestią oceny organu uzgadniającego/opiniującego, co wiąże się z brakiem gwarancji skuteczności ich egzekwowania, oraz z uwagi na brak audytu krajobrazowego. Jestem przekonana, że wskazując krajobrazy priorytetowe audyt obejmie ochroną krajobrazową większość terytorium naszej gminy, która w całości jest położona w

obszarze WLPK i skutecznie zapobiegnie dalszej dewastacji krajobrazu. Do tego czasu bardzo potrzebna jest ochrona w ustaleniach PZPWM, bo w przeciwnym razie walory krajobrazowe w naszej gminie utracimy bezpowrotnie, a wyścig wygra szybszy – nie wiemy co nastąpi wcześniej: uchwalenie audytu krajobrazowego, czy udzielenie pozwolenia na budowę linii?

Słuszność moich wniosków potwierdzają zapisy zawarty w tomie I PZPWM (poniżej przytaczam cytaty: tom II, str. 48 oraz tom I, str. 87):

„Można roboczo założyć, że w Małopolsce „krajobrazami priorytetowymi” będą wszystkie tereny obecnych parków krajobrazowych i znacząca część obszarów chronionego krajobrazu czyli nie mniej niż ok. 20% powierzchni województwa.”

„W ostatnim dwudziestoleciu nastąpiła stagnacja, a nawet zmniejszanie się powierzchni terenów objętych systemem ochrony wielkoobszarowej. Zwiększała się natomiast ochrona rezerwatowa i ochrona w formie stanowisk dokumentacyjnych. Oznacza to wzrost znaczenia reliktywnej ochrony zasobów przyrodniczych nad przestrzenną ochroną zasobów przyrodniczo – krajobrazowych. Zjawisko to związane jest z faktem znaczącej iluzoryczności ochrony jaką gwarantują „strefy chronionego krajobrazu” i „parki krajobrazowe”. Ich formuły prawne zostały zmienione, instrumentarium osłabione i realny wpływ na formy zagospodarowania przestrzennego, w tym nowej zabudowy, jest nikły. Dziś służą bardziej celom edukacyjnym i celom promocji turystycznej niż realnej ochronie krajobrazu i przyrody. Sytuację ma szansę zmienić wprowadzenie w życie przepisów ustawy „o wzmocnieniu niektórych narzędzi ochrony krajobrazu”.

PODSUMOWUJĄC UWAGI 1 i 2: OCENA SŁUSZNOŚCI MOICH UWAG POLEGA NA UDZIELENIU ODPOWIEDZI NA PYTANIE CZY POZOSTAWANIE W ZDEWASTOWANYM PRZEZ INWESTYCJE O ZNACZENIU PONADLOKALNYM „OGRODZIE” BĘDZIE MIAŁO SENS DLA GMINY, CZY SPOWODUJE, ŻE JEJ TEREN PRZESTANIE DE FACTO BYĆ OGRODEM?

3) Ograniczenie możliwości zawierania stowarzyszeń dla realizacji inwestycji typu ZIT do obszaru jednego terytorium wyznaczonego w projekcie PZPWM.

Utworzenie w projekcie PZPWM terytorium „Ogród” i objęcia nim naszej gminy wydaje się jak najbardziej zasadne z uwagi na atuty i perspektywy rozwojowe gminy, ale obawy budzi słuszność idei premiowania inwestycji typu ZIT (w efekcie także udzielania im wsparcia finansowego) tylko w ramach współpracy gmin z jednego terytorium. Na pierwszy rzut oka idea ta wydaje się słuszna, gdyż gminy z jednego terytorium mają podobne cele rozwojowe, podobne uwarunkowania, dlatego należy się spodziewać, że w ramach ZIT powinny realizować zadania zgodne z polityką rozwoju nakreśloną w PZPWM. Tak powinno być w większości przypadków, ale można łatwo sobie wyobrazić takie inwestycje, które będą zgodne z celami rozwojowymi gmin leżących w różnych terytoriach; np. wodociągowanie obszarów na terytorium „Ogrodu” i „Klina”; jest to inwestycja potrzebna dla rozwoju turystyki w „Ogrodzie”:

- turyści korzystający z wypoczynku w gospodarstwach rolnych (agroturystyka) będą zużywali znacząco więcej wody w porównaniu do sytuacji gdy korzystali z niej tylko rolnicy w wyniku czego istniejące w gospodarstwie ujęcie wody w postaci studni nie wystarczy, by prowadzić i rozwijać działalność agroturystyczną – konieczne będzie dostarczenie wody z wodociągu komunalnego, ponadto wobec zmian klimatycznych należy się spodziewać konieczności nawadniania niektórych upraw, dotąd nie nawadnianych;

- w terytorium Klina wodociągowanie jest stymulatorem rozwoju gospodarczego, zatem budowa nowych odcinków sieci wodociągowej w ramach wspólnej inwestycji z gminą z „Ogrodu” umożliwi realizację celów rozwojowych zgodnych z polityką przestrzenną ustaloną w PZPWM dla Klina.

Specyfika gminy Nowy Wiśnicz jest taka, że ma ona ograniczone zasoby wody – własne ujęcia nie będą docelowo wystarczające dla zaopatrzenia gminy w wodę uwzględniając jej rozwój – konieczne będzie korzystanie z zasobów wody z ujęcia na Rabie (Gmina Miasta Bochnia) lub na Dunajcu (Gmina Brzesko) – obie położone na obszarze Klina. Do takiego zadania ZIT mogłyby przystąpić również gminy ościenne, borykające się z tym samym problemem.

Nie do pominięcia są uwarunkowania wynikające z dotychczasowych związków historyczno-kulturowych i wspólnego dziedzictwa kulturowego oraz więzów współpracy jakie łączą poszczególne Gminy (Ziemia Wiśnicka jest związana z Ziemią Bocheńską – na przykład Stowarzyszenie Miłośników

Ziemi Wiśnickiej jest Oddziałem Stowarzyszenia Miłośników Ziemi Bocheńskiej), a miasto Bochnia, pomimo, że należy do Klina ma duży potencjał turystyczny (choćby oparty na górnictwie soli) – w tej sytuacji łatwo sobie wyobrazić możliwość wspólnej realizacji przez obie gminy produktów turystycznych.

Ograniczanie możliwości realizacji przedsięwzięć typu ZIT do obszaru poszczególnych terytoriów nie ma sensu; sądzę, że nowy podział na terytoria jest prawidłowy, trafiony i oddaje możliwości i cele rozwojowe poszczególnych obszarów, zatem większość ZIT-ów będzie realizowana przez podmioty stowarzyszone w obszarze tego samego terytorium. Dlatego ustalanie w PZPWM ograniczeń w tym zakresie wydaje się sztuczne – pozwólmy niech projekty ZIT bronią się merytorycznie – wymagajmy od nich spójności z polityką rozwojową nakreśloną w PZPWM, nie ograniczajmy możliwości zawierania stowarzyszeń do określonego z góry terytorium – idea wyodrębnienia terytoriów obroni się sama – raczej wspomagajmy współpracę samorządów we wszelkich możliwych konfiguracjach.

Dlatego wnioskuję o wprowadzenie zapisów uściślających i usuwających ewentualne wątpliwości interpretacyjne zapisów planu – uwzględniających możliwość realizacji inwestycji typu ZIT przez jednostki samorządowe należące do różnych terytoriów określonych w PZPWM – dotyczy treści zawartych w tomie II rozdział 3. STRUKTURA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNA REGIONU – MODEL ROZWOJU (strony od 13 do 18 tekstu PZPWM).

- 4) **Mając na względzie treść uwag nr 1 i 2 zwracam się o uzupełnienie zapisu w tekście PZPWM w tomie II, tytuł: PRIORYTETY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO KORYTARZY EKOLOGICZNYCH, KORYTARZ WIŚLICKO-LIPNICKI, str. 44 – proszę o dopisanie do listy gmin, w obrębie których następuje konflikt wartości przyrodniczych z celami rozwojowymi (krzyżowanie się korytarzy ekologicznych z infrastrukturą) o gminę Nowy Wiśnicz:**

„Ze względu na to, że Korytarz Lipnicko-Wiślicki biegnie przez tereny Pogórza omijając tereny zainwestowane, ma niejednorodną („perforowaną”) strukturę. Szczególnie istotna jest ochrona zachowanych powiązań ekologicznych o znaczeniu lokalnym. Analogicznie jak w korytarzu [2] barierami mogą być trasy komunikacyjne, zabudowa zlokalizowana wzdłuż dróg w formie nieprzerwanych ciągów a także przypadkowość lokalizacji w zabudowie rozproszonej. Newralgiczne miejsce krzyżowania się korytarza z terenami/ciągami rozwojowymi położone w rejonie gm. Łapanów, Bochnia, Trzciana jest wskazane, jako obszar wymagający szczególnej dbałości/starań o zachowanie powiązań ekologicznych.”

- 5) **Zwracam się o uzupełnienie listy niekorzystnych zjawisk dla zachowania krajobrazu naturalnego o prowadzenie napowietrznych sieci elektroenergetycznych wysokich napięć na terenach objętych ochroną krajobrazową (parki krajobrazowe, parki kulturowe):**

plan zawiera szereg wyliczeń takich zjawisk które należy eliminować, a wśród nich ogrodzenia z betonowych prefabrykatów, wiszące kable w terenach zabudowanych, ograniczenie lub eliminacja reklamy zewnętrznej, a brak w nim odniesienia do degradacji krajobrazu przez napowietrzne sieci elektroenergetyczne. Trudno eliminować sieci istniejące, ale należy wprowadzić zakaz prowadzenia sieci napowietrznych przez obszary objęte formami ochrony krajobrazu (np. ustalenia w tomie II str. 50 i 52, oraz str. 94 GŁOWNE KIERUNKI DZIAŁAŃ DLA TERYTORIUM OGRÓD))

- 6) **Wnioskuję o dopisanie zastrzeżenia do priorytetu budowy tzw. „Sądeczanki” ujętego w tytule WNIOSKI DO STRATEGII ROZWOJU MAŁOPOLSKI I OPRACOWAŃ BRANŻOWYCH, dotyczącego pierwszeństwa poszanowania walorów przyrodniczych nad względami ekonomiczno-społecznymi przy wyborze przebiegu trasy drogi (tom II ustaleń PZPWM, str. 133).**

B) UWAGI DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PZPWM:

PZPWM określa politykę przestrzenną Małopolski jako drogę i sposób osiągania wizji w czasie. W tym celu określa priorytety, a prognoza oddziaływania na środowisko ma za zadanie identyfikować potencjalne konflikty wynikające z realizacji zadań ujętych w planie z celami rozwojowymi poszczególnych obszarów, w tym przedmiotami ochrony obszarów objętych ochroną prawną ustanowioną na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody – np. parków krajobrazowych.

Z wielką satysfakcją przyjąłem cytowany zapis prognozy:

„4.4.10 Kluczowe problemy środowiskowe związane z przemianami krajobrazu i użytkowania terenu Przejawy degradacji krajobrazu

W województwie małopolskim postępuje obniżenie ekologicznej, estetycznej, a w konsekwencji też ekonomicznej wartości krajobrazu, a wynika to głównie z nieprawidłowej gospodarki przestrzenią. Na obszarach otwartych przyczyną degradacji krajobrazu są najczęściej:

▣ prowadzenie napowietrznych linii energetycznych na obszarach o wysokich walorach estetycznych (konieczność skablowania, zwłaszcza na terenach parków narodowych i krajobrazowych);”

W dalszym tekście prognozy zamieszczono tabelę, przed którą zamieszczono komentarz:

„W Tabelach 5.1, 5.2 i przedstawiono konkluzje z oceny oddziaływań przedsięwzięć zaplanowanych dla realizacji polityki przestrzennej województwa na komponenty środowiska. Oceniając potencjalne oddziaływania brano pod uwagę zarówno naturę i zakres przedsięwzięcia, jak i jego konkretną lokalizację w przestrzeni województwa, w tym możliwe konflikty środowiskowe wynikające z takiego a nie innego położenia np. względem obszarów węzłowych, korytarzy ekologicznych, zasobów gleb I-III klasy, sieci osadniczej.”

W tabelach tych brak przedsięwzięć, o których mowa w moich uwagach nr 1 i 2, pomimo że będą one implikowały konflikt przestrzenny – środowiskowy, co opisano w ww. uwagach.

Wnioskuje o uzupełnienie tabeli 5.3 o możliwy konflikt pomiędzy drogą dk75 w ewentualnym przebiegu KS.1.0 a ochroną prawną terenu WLPK.

W przypadku nie usunięcia z planszy Infrastruktury projektowanej sieci elektroenergetycznej 110 kV proszę o dopisanie w tabeli 5.2 również tej inwestycji w tabeli i ustalenie obowiązku poprowadzenia tej linii sposobem ziemnym, zgodnie z zapisem prognozy punkt. 4.4.10 (patrz cytaty wyżej)

We wszystkich zapisach dotyczących kierunku działań 4.4. – zagadnienia krajobrazowe – proszę uwzględnić negatywny wpływ na krajobraz napowietrznych linii elektroenergetycznych szczególnie w obszarach chronionego krajobrazu – ten ważny czynnik został pominięty, podczas gdy uwzględniono nieestetyczne ogrodzenia, kłębowa kabli przy budynkach, zaśmiecenie krajobrazu reklamami. Nie wolno tu pomijać linii, które są bardziej trwałym i trudniejszym do zwalczenia objawem zeszpecenia krajobrazu od pozostałych ww. czynników.

Proszę o uwzględnienie moich uwag.

Z poważaniem,

Otrzymują:
1 x Adresat
1 x A/a

BURMISTRZ

mgr inż. Małgorzata Więckowska

Załączniki:

Załącznik nr 1: ulotka – mapy tras drogi dk 75,
Załącznik nr 2: kserokopia artykułu prasowego,
Załącznik nr 3: kopia mapy z przebiegiem planowanej trasy 110 kV – płyta CD.

Urząd Miejski w Nowym Wiśniczu
Wysłano dnia 2017-11-07200.....r.
zwykłe/polecane
podpis
Pz i G

